

кліщі виявлялись у дитячих садках, школах-інтернатах та житлових будинках хворих з різними формами алергій.

Наведені дані свідчать, що середовища проживання людини є зоною постійного ризику зараження збудниками паразитозів.

Таким чином, санітарно-паразитологічна ситуація, яка склалася, вимагає зміни стратегії і тактики профілактики цієї масової та соціально-значущої патології. З цією метою планується впровадити розроблену вченими інституту медичної паразитології та тропічної медицини ім. Є.І. Марциновського концепцію „Ризику зараження збудниками паразитарних хвороб”. Концепція передбачає виявлення негативних факторів оточуючого середовища, які сприяють поширенню паразитозів, прогнозування ситуації на території, а також обґрунтування заходів щодо оздоровлення середовища проживання людини.

В.В. Рябіченко, С.І. Рябіченко, В.В. Шаповал ОЗОНОТЕРАПІЯ – НОВА ЕРА В ЛІКУВАННІ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРИХ

**Сумська обласна клінічна інфекційна лікарня
ім. З.Й. Красовицького. Базовий медичний коледж, м. Суми**

Озонотерапія являє собою немедикаментозний метод лікування із застосуванням озono-кисневих сумішей. Озон виявляє стимулювальну дію на біологічні системи організму в малих (терапевтичних) концентраціях та пригнічувальну – у великих, відновлює мікроциркуляцію та кисневотранспортну функцію крові, оптимізує про- та антиоксидантну системи, гомеостаз, активізує продукцію біологічно активних речовин, нормалізує імунний статус. Під впливом озону підвищується метаболічна активність нейтрофілів, відбуваються активізація фагоцитозу, нормалізація Т-клітинної ланки імунітету.

Озон використовується зовнішньо (у вигляді аплікацій озонованих масел та проточної газації), парентерально (внутрішньовенно, підшкірно) та ентерально – per os, кишкові зрошування тощо; сеанси проводять 1 раз на день (щоденно або

2-3 рази на тиждень). Методики для кожного хворого підбираються індивідуально з урахуванням віку, етіологічного чинника, важкості захворювання, стадії процесу, наявності супутньої патології.

Основні показання для застосування озону в інфектології: вірусні, бактеріальні та грибкові інфекції (вірусні гепатити, лептоспіроз, ботулізм, правець, ускладнені ГРВІ, бешиха, сепсис тощо), гельмінтози, імунодефіцити (у тому числі при часторецидивній герпетичній та стафілококовій інфекціях), хламідіоз.

Протипоказання до застосування методу обмежені і включають гострий інфаркт міокарда, геморагічний синдром, тромбоцитопенію, гіпертиреоз, алергію до озону, гострі психози, схильність до судом.

Таким чином, враховуючи високу вартість медикаментозної терапії та часті її побічні дії, слід ширше застосовувати озонотерапію як один з немедикаментозних та високоефективних методів лікування. Потужний антибактеріальний та імуностимулювальний ефекти озону, позитивний вплив на транспортування та вивільнення кисню в тканинах у поєднанні з простими методами застосування перетворюють озono-кисневу терапію в найбільш доступний і безпечний метод комплексного лікування інфекційних хворих.

У сучасній медичній науці озono-киснева терапія являє собою якісно нове рішення найактуальніших проблем.

А.Б. Сухарєв

ЛІКУВАННЯ ПОГРОЗИ ПЕРЕРИВАННЯ ВАГІТНОСТІ У ЖІНОК З УРОГЕНІТАЛЬНИМ ХЛАМІДІОЗОМ

Сумський державний університет

Внутрішньоутробне інфікування плода на сучасному етапі є однією з найбільш важливих проблем акушерства. Частота його коливається від 6 до 53 %, досягаючи 70 % серед недоношених дітей. У структурі перинатальної смертності питома вага